

HJW Bijbelroosters: Wie is God?

Dinsdag

Lezen: Psalm 103 : 1 – 10 (het beeld van God)

In Psalm 103 is David aan het woord.

Hij schetst in die Psalm een beeld van de HEERE.

Hij tekent niet alleen *Wie* God is, maar ook *hoe* Hij is. Ja, hij jubelt uit wie God is en wat Hij werkt.

Want op dat laatste gaat David ook in: op wat God doet. Ook lees je wat David zelf van Hem heeft ervaren en hoe hij daar dan ook zelf weer op reageert: door zijn ziel op te roepen de HEERE te loven (vs. 1).

Deze week zal blijken dat David niet zelf bedenkt *Wie* en *hoe* God is. Hij gebruikt in Psalm 103 Gods eigen woorden. Daarvoor moet je met name in vers 8 kijken. Vergelijk dat vers maar eens met Exodus 34:6. Davids ideeën en beelden zijn niet doorslaggevend. En nog minder dus mijn gevoel of mijn ervaring.

Doorslaggevend is het Woord van God. Dat Woord moet dus ook het beeld dat wij van God hebben, bepalen. Het Woord (en de Geest) leren de ware God te dienen!

Woensdag

Lezen: Exodus 34 : 5 – 9 (Gods eigen woorden)

Sinds het vertrek uit Egypte heeft het volk Israël gedurende de woestijnreis nog wel eens gemurmureerd, gemord en geklaagd. Het dieptepunt op die reis is misschien wel de geschiedenis rond het gouden kalf. Dat kalf wordt door het volk aanbeden en er wordt gegeten en gedronken en uitbundig feestgevierd.

Er wordt ontucht gepleegd: ze gaan helemaal los. God is dan ook zo vertoornd dat Hij het volk wil verdelgen.

Maar dan pleit Mozes voor hen en dan volgt dat toch wel heel bijzondere Bijbelgedeelte waarin beschreven wordt dat Mozes weer de berg opgaat en de HEERE in een wolk afdaalt.

En als Hij dan voorbij Mozes gaat en hem met Zijn hand overdekt - als de HEERE dus Zijn hand beschermend voor Mozes houdt - dan roept de HEERE, over Zichzelf, uit: 'HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van goedertierenheid'. En dat zijn dus de woorden die we gisteren ook in Psalm 103, vers 8 lazen. David spreekt als een echo God na, als hij uitjubelt *Wie* en *hoe* God nu werkelijk is!

Klinkt die echo ook al in jouw leven?

Donderdag

Lezen: Joël 2 : 12 – 17 (ook bekend bij Joël)

Op nog meer plaatsen in de Bijbel worden de woorden uit Exodus 34: 6 (en Psalm 103: 8) - die we de vorige dagen al hebben gelezen - herhaald. Kijk maar in Nehemia 9 vers 17. En ook bij de profeet Joël wordt er verslag van gedaan. Als dan de HEERE spreekt: *bekeert u tot Mij met uw ganse hart en dat met vasten en met geweën*, dan wordt daar in Joël 2:13 aan toegevoegd: *En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot den HEERE uw God*; en dan volgen weer die woorden: *want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid*.

Bekeer je, roept Joël. Waarom? Omdat God genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid is. Hij heeft recht op je leven! En de God Die zo goed is, Die wil dan toch ook geven wat Hij eist, ook dat 'gescheurde hart'. Zo is Hij immers!

Vrijdag

Lezen: Hebreeën 2 : 14 – 18 (barmhartig)

David opent zijn beschrijving van het beeld van God in Psalm 103:8 met de barmhartigheid van God.

'Barmhartig', dat betekent 'zich erbarmend', 'medelijden betonen', 'zich ontfermen', 'genadig zijn'.

Vanuit het Hebreeuws is er voor wat betreft de achtergrond van dit woord, voor dat 'barmhartig zijn' een relatie te leggen met de moederschoot. Daarmee wordt het *zorgzame* tot uitdrukking gebracht, de diepe verbondenheid met wat hulp behoeft. Vandaar dat het Hebreeuwse woord ook die betekenis heeft van 'zich ontfermen'. Je ziet dat ook staan in Psalm 103 vers 13: '*Gelijk een vader zich ontfermt over de kinderen, ontfermt zich de HEERE over degenen die Hem vrezen*'. En in het Nieuwe Testament staat in de Hebreeënbrief dat ook de Heere Jezus

barmhartig is. Hij is een “barmhartig en een getrouw Hogepriester (...) om de zonden des volks te verzoenen”. Hij is zo barmhartig dat Hij, God, mens is geworden, in alles de broeders gelijk. Vanwege die barmhartigheid heeft Hij Zijn leven willen geven om de schuld van Zijn volk weg te doen. En is Hij mens geworden om degenen die verzocht worden, te hulp te kunnen komen. Omdat Hij barmhartig is, kun je bij Hem schuilen. Heb jij die Schuilplaats al gevonden?

Zaterdag

Lezen: Psalm 103 : 11 – 22 (genadig en groot van goedertierenheid)

David wijst er in Psalm 103: 8 niet alleen op dat de Heere barmhartig is, Hij is ook genadig: vol van genade, vergevingsgezind. Vergeving is een onverdiende gunst die God mensen verleent. Psalm 103 loopt daarvan over. De Heere is ook groot van goedertierenheid. Dat wil zeggen vol van goedheid, van liefde en van trouw. Het is een woord dat een nauwe verwantschap heeft met ‘genade’. Beide woorden hebben weer te maken met *vergeven*. Dat werk van God noemt David in Psalm 103:3: *Die al uw ongerechtigheid vergeeft*.

In het Hebreeuws staat dat werkwoord ‘vergeven’ in een tijd, in een vorm, die aangeeft dat dat niet iets eenmaligs is, maar dat Hij dat telkens opnieuw doet. Omdat dat ook steeds nodig is: want wij zondigen dagelijks, wij zijn en blijven zondaren, ook na ontvangen genade.

Om die genade, die onverdiende vergeving nog duidelijker te maken, gebruikt David in vers 12 van Psalm 103 een beeld: Zo ver het oosten is van het westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons. Dat is dus oneindig ver!

Zijn jouw overtredingen al zo onmetelijk ver van je gedaan?

Zondag

Lezen: 2 Petrus 3 : 8 – 15 (lankmoedig)

De HEERE heeft in Exodus 34:6 ook van Zichzelf gezegd, en ook dat klinkt door in Davids ‘jubel-echo’ dat Hij *lankmoedig* is, geduldig. Letterlijk staat er: traag tot toorn, niet snel boos.

Daarvan geeft Petrus geeft in één van zijn brieven ook een voorbeeld. Het gaat dan over de wederkomst, over de oordeelsdag. Petrus schrijft: De Heere is lankmoedig over ons, is geduldig met ons. Want omdat Hij niet wil dat enigen verloren gaan, stelt Hij de oordeelsdag nog uit. Opdat wij allen tot bekering komen!

En daarom, maak toch geen misbruik van Zijn geduld!

‘Heere, bekeert U mij nu, voordat het misschien vanavond al te laat is’.

Want hoe lang zal de Heere nog geduld met ons hebben?

Nou, dat weet niemand, en daarom: Zo je Zijn stem dan heden hoort, gelooft Zijn heil- en troostrijk woord, verhard je niet, maar laat je leiden.

Maandag

Lezen: Jona 4 (maar dan Jona)

En dan is er ook nog de reactie van Jona. Die verwijt de Heere zelfs Diens barmhartigheid. Hij ergert zich eraan. Want als Ninevé wordt gespaard, dan bidt hij: “Och HEERE! was dit mijn woord niet, als ik nog in mijn land was?” Daarom vluchtte ik naar Tarsis.”

Heb ik het niet gezegd, toen ik nog thuis was? Daarom wilde ik nu juist naar Tarsis vluchten – en dan volgen weer die woorden uit Exodus 34 en Psalm 103, “want ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig en groot van goedertierenheid”.

Zie je dat ook Jona dezelfde eigenschappen van God als David (en als God zelf) noemt? Er klinkt nog een echo, maar wel een verschrikkelijk vervormde. Wat aangrijpend: Waar de ene mens over jubelt, daar mort de ander over. Jona ergert zich aan Gods barmhartigheid en genade.

En dat kan dus ook gebeuren als je een profeet bent!

Ik mor over Hem, omdat ik vind dat Hij teveel van mij vraagt,

dat hij Mij te zware lasten oplegt,

dat Hij, althans in mijn optiek, onrechtvaardige eisen stelt.

Of erger ik me misschien zelfs aan God omdat Hij barmhartig is en genadig en zondaren bekeert?